

V^c
3757

h.

Q

T

B

H. 33, 27.

V c
3757

BREVIS
CAUSARUM
CONIECTIO

QVIBUS MO-
TI STATUS REGNI
BOHEMIÆ, ET INCORPORATARUM
PROVINCiarUM, NON ADMISSO
REGÈ FERDINANDO & C. AD NOVI
REGIS ELECTIONEM
PROCESSERUNT.

Anno CHRISTI,

M. DC. XX.

198

BREVIS CAUSARUM CONJECTIO

*QUIBUS MOTI STATUS REGNI BOHE-
miæ, & incorporatarum Provinciarum, non admissis Rege
Ferdinando &c. Ad novi Regis Electio-
nem processerunt.*

I.

 Uod nunquam legitimè, ex more & Con-
suetudine prisca, atq; præscripto Privilegi-
orum in Regem Boëmiæ sit electus, quin-
nec ipse eligi, sed suscipi tantum & coronari voluit,
idq; cur fecerit, ex declaratione hujus primæ, ut &
tertiæ causæ, liquidius apparebit.

I I.

Quòd susceptio illa & coronatio, Anno millesi-
mo sexcentesimo decimo septimo, vivo adhuc Di-
vo Matthia Cæsare peracta, artibus sit quæsita & do-
lis, vocatis in subsidium perfidis quibusdam Patriæ
& Regni hujus proditoribus, donis & pollicitationi-
bus corruptis, alijs gravibus minis eò adactis. Nihilo
tamen secius, neq; id sine conditionibus factum est,
quas nisi ipse impleret; status ei nullo obsequio ob-
stricti essent.

A 2

Quòd

III.

Quòd dictis conditionibus non steterit, sed juramentum Statibus præstitum, & Reversales Provinciis à se datas multifariam violaverit, quin imò vivo adhuc Cæsare Matthia non tantum fascibus Regni sese immiscuerit, verum etiam, cum vivo, tum longè magis mortuo Cæsare, harum Provinciarum, apertum hostem sese declaraverit, idq; eo fine potissimum, ut Christianam Evangelicam Religionem in iisdem Provinciis eradicare, Status Regni & incorporatarum Provinciarum, libera Regis electione, ut & aliis Privilegiis exuere, & sub jugum Hispanicum mittere posset, quo pacto semetipsum, omni eo jure, quod à morte Cæsaris habere potuisset, destituit, & Provincias à memorato obsequio penitus liberavit; quemadmodum omnia illa justo scripto Apologetico, universo orbi solidè declarabuntur. Nunc tantum ad singulas causas pauca quædam ob majorem evidentiam præmittuntur.

AD PRIMAM.

Quod itaq; primam causam attinet, sciendum est, Gentem Bohemam, ab illo statim tempore, ex quo hæc Regio ipsis culta & habitata fuit, semper jus liberè eligendi Principes habuisse, idq; ab ipsis longâ serie temporum ita observatum fuisse, ut non ex Hi-

storijis

storijs tantum, sed & ex Privilegiis, alijsq; documentis abundè liquet. Quod jus & vetus consuetudo liberæ electionis ipsis etiam postea à Cæsaribus Romanis per Diplomata & Privilegia aureis munita Bullis insigniter est confirmata. Sunt autem tria ejusmodi aurearum Bullarum Cæsaris Friderici Autographa præ manu.

Quarum prior est data Anno Millesimo Ducentesimo Duodecimo: Secunda; Millesimo Ducentesimo Decimo sexto: Tertia; Millesimo Ducentesimo Vigesimo primo, quibus electos à Statibus Reges confirmat, & clarè pronunciat: Status Regni hujus jus & potestatem Regis pro lubitu eligendi habere, quiq; ab ipsis Rex electus fuerit, Regalia à se & futuris Cæsaribus Romanis postulare & suscipere debere. His ad stipulantur aliæ etiam aureæ Bullæ Imperatoris Caroli 4. datæ Anno Millesimo Tercentesimo septuagesimo, quibus præcedentia Privilegia Cæsaris Friderici confirmantur, nec non prolixius declaratur, Bohemos jus liberè eligendi Regem habere. Confirmatur hoc etiam per auream Bullam ejusdem Imperatoris Caroli Quarti, quam universo Romano Imperio dedit, in qua de omnibus septem Electoribus Imperii, quod cuiusvis sit officium, & quorum Principatus ad Imperium devolvantur,

» Cap: 7. sic statutum est : Si verò aliquem ex huius-
» modi Principatibus eorum Imperio sacro vacare cō-
» tingeret, tunc Imperator, seu Rex Romanorum, qui
» pro tempore fuerit, de ipso providere debebit, & po-
» terit, tanquam de re ad se & Imperium legitimè de-
» volutâ, salvis tamen semper Privilegiis, Juribus &
» Consuetudinibus Regni nostri Bohemiæ, super ele-
» ctione Regis in casu vacationis, per Regnicolas, qui
» jus habent eligendi Regem Bohemiæ, faciendi juxta
» continentiam eorundem Privilegiorum, & obser-
» vatam consuetudinem diuturnam, à Divis Roma-
» norum Imperatoribus, sive Regibus obtentorum,
» quibus ex hujusmodi Sanctione Imperiali, in nullo
» præjudicare volumus, imò ipsa decernimus nunc &
» perpetuis futuris temporibus in omni suo tenore &
» forma in dubiam tenere roboris firmitatem. Ut dic-
» ta Aurea Bulla Data Noribergæ, Anno Millesimo
» Tercentesimo Quinquagesimo sexto, publicis man-
» data typis, id latius continet.

Quamvis autem Carolus Quartus confirmatâ
aureâ Bullâ Friderici, eidem suæ Confirmationi (bo-
no suo, haud dubiè & hæredum suorum) aliquid am-
plius annexerit, nimirum, quod ea ita intelligi de-
beat, ut tum demum, quum de prosapia Regali ma-
sculus vel fæmella, nullus fuerit superstes, Status Bo-
emiæ & pertinentiarum ejusdem, jus liberè Regem
cligen-

eligendi habeant: Illa tamen interpretatio locum non habuit, nec observata est nec observari debuit, aut potuit, maximè propter clausulam aureæ Bullæ Imperiali annexam, quâ Privilegia & Consuetudines antiquæ Regnicolarum, in æternum adeò roborantur, ut ne Imperiali quidem Sanctione mutari possint, nedum ut privata declaratione solius Imperatoris, aut Regis Bohemiæ cujuscunq; hoc fieri possit aut debeat. Deinde, etiamsi id fieri potuisset, extendi tamen nequivit ultra Profapiam ejusdem Cæsaris Caroli è domo Luzemburgica oriundi, puta duos eius Filios, Wencesilaum & Sigismundum, qui ambo existentes, Cæsares Romani, & Reges Bohemi, sine Hæredibus decesserunt, relicta unica tantum à Sigismundo Filia Elisabetha, quæ Alberto Archiduci Austriæ matrimonio juncta fuit, & Filium ei peperit Ladillaum. Posteaquam vero dictus Ladillaus defunctus est, Status Boëmiæ, vi Privilegiorum suorum, Regem sibi elegerunt, qui neq; è domo Luzemburgica neque Austriaca oriundus fuit, Georgium nimirum Podiebradium, cui factò, non tantum Domus Austriaca locum dedit, sed etiam Fridericus Cæsar, ejus nominis tertius, caput tum temporis Domus Austriacæ, & Imperator Romanus, prædicto Georgio Regi, Privilegia Regni Boëmiæ confirmavit, ut Confirmatio
illa

illa Anno Millesimo Quadringentesimo Quinquagesimo nono illustri est documento. Unde facile apparet, à memorata clausulâ Confirmationi Caroli Quarti insertâ planè discessum esse, adeoq; Regnum Boëmiæ ad nullam certam Familiam fuisse ligatam. Atq; id quod ita sit, & Regnum Boëmiæ liberâ Electione gaudeat, nec hæreditarium sit, testatur & subsequens Exemplum. Namq; etsi Rex Georgius filius reliquerit; nullus tamen eorum in Regno Patri, qui Status ideo seriò sollicitaverat, successit, neq; Rex electus est, sed elegerunt Bohemi post mortem ipsius in Regem suum, & coronaverunt Wladislaum ex familia ducum Litvaniæ, Calimiri Regis Poloniæ filium, Anno 1471. qui iterum à Cæsare Friderico tertio investitus & confirmatus est, ut ex dictâ Confirmatione Anno 1480. liquet uberius.

Quod autem memoratus Rex Wladislaus per litteras quasdam, quibus primò confitetur Status Boëmiæ liberâ sua voluntate, Filium ejus Ludovicum coronasse, & in Regem suscepisse, post de Filia sua Anna ita disponit, & adiicit, ut si filius suus Ludovicus sine hæredibus decedat: Filia ejus Anna legitima Hæres Regni Boëmiæ existat. Ad hoc ita respondetur: Posteaquam semel à memoratâ clausulâ, quam

Quin-
nde fa-
natiōni
coq; Re
uisse li-
miæ li-
, testa-
ex Ge-
in Re-
succes-
ni post
verunt
Calimiri
n à Cæ-
tus est,
et ube-
s per si-
Status
Ludovi-
de Filia
s Ludo-
a legiti-
respon-
aululâ,
quam

quam Imperator Carolus 4. suæ Privilegiorum Con-
firmationi inseruit, planè discessum est, & ordines
Boëmiæ libera Electione sunt usi, ut supra adducta
Exempla id pluribus comprobant, quod nimirum
Domus Austriaca in Regno Bohemiæ hereditariò
non successerit, unde nec in Regis Wladislai potesta-
te positum fuit, per dispositionem suam sine Comi-
tiis & consensu Statuum, Filiam suam Hæredem
Regni, in præjudicium privilegiorum, constituere,
ita ut non Patris, sed Fratris in Regno Hæres esset.
Quemadmodum etiam tum nulla ideo Comitibus
conscripta fuerunt, multò minus eam in rem à Stati-
bus consensum. Quin nunquam quoq; ipsa Anna,
ut Hæres Regni à Statibus ad gubernacula Regni
admissa fuit, sed posteaquam Ludovicus in prælio
cecidit, eoq; tempore Serenissimus Princeps ac Do-
minus, Dominus Ferdinandus Archidux Austriæ,
prædicti Regis Ludovici Sororem, Annam nomine,
matrimonio sibi jungere voluisset, eamq; sibi de-
sponsam haberet, tum Status Regni Bohemiæ vicif-
sim ex sua mere libera voluntate, vi Privilegiorum
suorum, prædictum Ferdinandum Archiducem
Austriæ, Anno 1526. Regem suum elegerunt, prout
etiam primo ipse Rex, & post demum Coniunx ejus,
ex more coronati fuerunt. Et quod ita res habeat
B quod

quod etiam tum temporis Status Bohemiæ libera E-
lectione uli sint, testantur Ferdinandi Regis Reversa-
les Viennæ: 13. Decembris, Anno 1526. datæ, nec mi-
nus Juramentum ipsis Statibus tum præstitum. Sed
mirum quiddam postea Reversalib9 illis Cæsaris Fer-
dinãdi, iterum sine scitu & consensu omnium Statu-
um (quod nunc primum in lucem erupit) accidit.
Nam posteaquam eadem Reversales ex Autogra-
pho, inter cætera Privilegia, in certum ei rei, ad Tabu-
las Regni deputatū librum, in Charta Pergamena de-
scriptæ fuerunt, Autographum autem ipsum ad cæ-
tera Privilegia appositum, & Apographum, per no-
vendecim continuos annos, Tabulis Regni, ut di-
ctum est, insertum fuit, & est etiamnum: innotuit ta-
men nunc, quod elapsis illis novemdecim annis, hoc
est, demū Anno 1545. tenebrio aliquis, quis fuerit sciri
non potest, ad tabulas Regni venerit, qui juxta di-
ctas Reversales in margine hæc verba adscripsit.

- » Hæ literæ sunt Regiæ Maiestati à Statibus Regni
- » Bohemiæ, in Diæta publica, in Arce Pragensi, Feria 2.
- » post Ascensionis Marię Anno 1545. redditę, & loco
- » earum, alię Statibus eiusdem Regni, lingua Boëmi-
- » ca datę. Quæ etiam huic libro fol. sunt inscriptę,
- » quarum est datum: In Arce Pragensi Feria 4. post Æ-
- » gidii Anno 1545.

Quod

bera E-
everfa-
nec mi-
a. Sed
ris Fer-
Statu-
ccidit.
togra-
Tabu-
ena de-
ad cæ-
per no-
ut di-
uit ta-
is, hoc
it sciri
xta di-
lit.
Regni
Feria 2.
& loco
Boëmi-
cripte,
ost Æ-
Quod

Quod tamē ut factū sit, & Status, sepe memoratas
Reversales, in Diæta publica Regi reddiderint, & alias
vicissim literas acceptarint, plane non liquet. Nam in
illa Diæta; quæ eo anno in Arce Pragensi est habita, &
in hunc usq; diem in tabulis Regni reperitur, ut & in
ppositione Regia, ne verbo quidē ulla ejus fit mētio.

Litteræ porrò illæ, quæ loco priorū Reversalium da-
ri debuerūt, non sunt ei Libro, ut memoratum addi-
tamentum innuit, inscriptæ, sed post in alium supposi-
tæ: Undè manifestò apparet, Scribā illum, quisquis
tādem is fuerit, in gratiam alicujus, in margine id ad-
scripsisse, idq; eò spectasse, ut Status in posterū Libe-
ra Electione defraudarentur. Diætæ etiam suppositi-
tiæ literæ cum prioribus Reversalibus planè non cōve-
niūt. Nam cum iis cautū esse Statibus deberet, ne di-
ceta Electio Regis Ferdinandi, ulli præjudicio Privile-
giis ipsorum esset, longè aliud eadem continēt, & ex
diametro cum omnibus veteribus, & post consecu-
tis Libertatibus & Privilegiis pugnant, quando in iis
vicissim repetitur & iteratur id, quod Cæsar Carolus
4. memoratæ suæ Confirmationi, & Wladissaus Rex
dictæ dispositioni de Filia inseruit, quū tamen, ut su-
pra scribitur, ab eo jam dudum plusquam uno modò
plane discessum, & Status Liberâ Electione usi fue-
rint. Id vero an non sit Privilegia potius corrumpere,
quā cōfirmare, universo Orbi judicādum relinquitur.

Cæterum quod Status de his & aliis ejusmodi re-
bus nullam notitiam habuerint ad hæc usq; tempo-
ra, in causa est, quod ea coram ipsis semper à supre-
mis Regni Præfectis; quos Officiarios vocant, Ro-
manæ Religioni sub Unâ addictis, celata fuerint. Ii-
dem enim Status, quamvis in publicis Comitibus & ali-
is temporibus, diversis vicibus id peterent & sollici-
tarent, nunquam tamen obtinere potuerunt, ut ipsis
Privilegia Regni prælegerentur, longe minus Apo-
grapha eorum communicarentur.

Quicquid tandem sit, manifestum est tamen, Di-
vum Ferdinandū Cæsarem ipsum probè intellexisse,
Regnum hoc & alias incorporatas Provincias non
esse hæreditarias, & quod futuris temporibus sup-
positiæ illæ literæ in præjudicium priscorum Privile-
giorum & libertatum, locum habere non possint.
Quapropter idem Cæsar Ferdinandus Anno 1549.
conscripsit Comitibus, & à Statibus Regni Bohemiæ
clementer petiit, ut Serenissimus Archidux Maximi-
lianus, Cæsareæ Majestatis Primogenitus, à morte ejus-
dem Rex Boëmiæ esset. Quam in rem Status, ad tam
clementem Majestatis Cæsareæ petitionem consen-
serunt, ita, ut vivo adhuc Patre regio titulo uti posset,
ea tamen sub conditione, ut quam diu Pater super-
stes esset, ipse fascibus Regni sese non immisceret, jux-
ta

ta

modi re-
tempo-
supre-
t, Ro-
int. li-
s & ali-
sollici-
ut ipsis
s Apo-
en, Di-
lexisse,
ias non
us sup-
Privile-
possint.
o 1549.
hemia
aximi-
te ejus-
ad tam
consen-
posset,
super-
et, jux-
ta

ta quod etiam demum Anno 1562. Coronatio Regis Maximiliani, & Reginae Mariae Conjugis ejus, post certas ab ipso datas Reversales, est consequuta. Ad eundem modum, praedictus Caesar Maximilianus, Filium suum Primogenitum Archiducem Rodolphum, Statibus Regni hujus proposuit, & clementissime ab ipsis petiit, ut in futurum Regem assumeretur & coronaretur. Ad tam clementem Caesareae Majestatis petitionem, Status etiam assensi sunt, & certis conditionibus, datis ab ipso Reversalibus, cum elegerunt & susceperunt.

Nunc itaque, si Regnum hoc cum incorporatis Provinciis, Domus Austriacae esset haereditarium, Status ideo rogari & sollicitari plane non fuisset opus, cum absque eo quisque ex memoratis Regiis Filiis natu maximus, a morte Patris, in Regno succedere potuisset, ut id in Archiducatu Austriae, & aliis haereditariis Provinciis, manifestum est. Potuerunt quoque iis temporibus illi suscipi & declarari Reges Boemiae, siquidem maximi natu Filii praecedentium Regum Boemiae fuerunt, & Status in eos sponte consenserunt. Unde evinci non potest, quasi Status juri suo & libere electioni renunciaverint. Nam quod id non sit, manifeste apparet ex eo, quod quum Caesar Rudolphus, sacratissime memoriae, nec Coniugem, nec ul-

los legitimos Hæredes haberet, Serenissimus autem
Matthias Archidux Austriae, tanquam Cæsareæ Ma-
jestatis maximus natus Frater, eò contenderet, ut vivo
adhuc Cæsare intercessione ipsius, Rex Boëmiæ de-
signari, elegi & coronari posset, eo casu, cum nulli sui
Hæredes existerent, voculæ illæ, Susceptionis, Decla-
rationis & Coronationis amplius usurpatæ non sint,
sed ab omnibus vi veterum Privilegiorum Cæsaris
Friderici, & aliorum, Libera Electio, quam Status
habent, agnita. Nam & ipse Rodolphus Cæsar, Sta-
tibus tunc istam eorum libertatem, de novo sufficien-
ter confirmavit, dum clementissimè petiit, & pro Se-
renissimo Archiduce Matthia Fratre suo intercessit,
ut Status, secundum suas Libertates & Privilegia, li-
berâ sua voluntate, eundem futurum Regem Boëmiæ
designarent & eligerent.

Et Serenissimus Archidux Matthias, iisdem verbis
utitur, & legitimè eligi exposcit, ita ut uterq; & Cæ-
sar, qui intercessit, & Archidux, qui eligi cupivit, a-
gnoverint hoc & confirmaverint, quod eo casu ma-
ximè, cum nulli sui Hæredes existunt, Status liberam
Electionem habeant. Quæ omnia præter vetera Pri-
vilegia & priscas consuetudines, non tantum Pactis
Conventis, Anno 1608. inter Cæsarem & Archidu-
cem, ut & Provincias, ad Pragam initis, sed etiam
propo

propositione Cæsareâ Comitibus publicis, & cum à Cæ-
sare tum à Rege, Provinciis datis Reversalibus plus
fatis confirmata sunt, & juxtâ Evangelicis Ordinibus
Regni Boëmiæ, post multas & varias exantlatas per-
sequutiones, à Cæsare Rudolpho, Rege ipsorum, in
puncto Religionis, ejusve libero Exercitio, quemad-
modum per dicta Comitibus Anni 1608. ita etiam post,
ad ulteriores humiles supplicationes & intercessiones,
Electorum Sacri Romani Imperii, singulari Cæsareo
& Regio Diplomate, Anno 1609. abunde fuit cau-
tum: quin & inter Pontificios & Evangelicos, & hos
vicissim solos, conservandi & propagandi mutui a-
moris & concordia gratia, certa pacta inita, eademq;
à Cæsareâ Regiâq; Majestate confirmata, ut si quis,
quisquis tandem is futurus esset, prædicto Diploma-
ti, & pactis, vel in minimo contraire non vereretur,
istamquam turbator pacis plecteretur. Unde bona
spes affulgebat, futurum, ut sub Cæsareâ ejus Maje-
statis & successorum Regum Boëmiæ Imperio, quie-
tè & pacatè quisq; vivere, & Deo suo, Magistratuiq;
debita cultûs officia præstare posset. Sed statim
tum temporis, malignos quosdam & inquietos ho-
mines Cacodæmon tam efficaciter adegit, ut ipsis,
cum libera Electio Regis, tum liberum Exerci-
tium Religionis, vehementissimè fuerit exosum,
quo

quocirca etiam juxta Cæsaream Majestatem, & alios
pacis amantiore Catholicos, dictū Diploma & pacta
inita, atq; alia iis annexa, subscribere noluerunt; sed
unicè, partim per dolos & fraudes, partim sub præ-
textu & per abusum Dignitatū suarū, perfriētā fron-
te omnia illa infringere, idq; etiam Regi persuadere
conati sunt: parvipendentes quodeo ipso tempore,
in publicis Comitiiis, contra ipsos, Ordines Evange-
lici fuerūt protestati, si ulterius turbentur, nemini id
alii quam ipsis imputatum, atq; in eos, tanquam tur-
batores pacis publicæ, animadversum iri: quibus ta-
men illi omnibus susq; deq; habitis, ut vivo adhuc
Cæsare Matthia de tali in futurum Domino sibi pro-
spicerent, qui ipsorum promoveret propositum, eò
rem perduxerunt, ut Anno præterito 1617. prædictus
Ferdinandus Archidux Austriae, (de quo universo
Orbi Christiano constat, quam statim atq; Provin-
cias suas Austriacas possidere cepit, Evangelicos
Christianos vehementissimè persequutus sit, eosq;
sine discrimine è Provinciis suis exterminaverit, imò
& in mortua corpora, crudelius, quam hominem de-
cuit, sævierit, eademq; effodi fecerit) Pragam voca-
tus, à Cæsare Matthia in Filium adoptatus, & post
Statibus, partim gravibus minis, partim pollicitatio-
nibus & donis, quæ inter prædictos perfidos patriæ
prodi-

& alios
& pacta
nt; sed
b præ-
â fron-
uadere
mpore,
vange-
mini id
am tur-
bus ta-
adhuc
bi pro-
um, eò
dictus
niverfo
Provin-
gelicos
eosq;
rit, imò
nem de-
a voca-
& post
citatio-
patriæ
prodi-

proditores distributa & iisdem promissa fuerunt, ob-
trusus, ac per dolos & fraudes molitionesq; eorun-
dem perfidorum Patriæ proditorum & Religionis
Evangelicæ hostium in futurum Regem susceptus,
proclamatus & coronatus fuerit. Nam vocula illa
ELECTIONIS, si quando in Votis inciderat, etiam
auribus ipsorum gravis fuit.

Quomodo autem cum illâ susceptione & Coro-
natione peractum sit, de eo ad secundam causam mo-
nebitur. Hactenus de prima dixisse sufficiat: Quod
nimirum nunquam ex præscripto veterum Consue-
tudinum & Privilegiorum in Regem Boëmæ legiti-
mè fuerit electus.

AD SECUNDAM.

Quod Secundam causam tangit, nempe, quo-
modo susceptio & Coronatio illa processerit, est sa-
nè aliqua ex parte jam supra ejus rei facta mentio,
quam memorati Patriæ proditores, quo perversa ip-
sorum consilia optatos sortirentur effectus, sollicitè
& strenuè rem egerint. Quo etiam hoc pertinet,
quod cum dicta Comitia conscriberentur, per Paten-
tes (quas vocant) publicatas, Statibus, fuerit prohi-
bitum, ut post suum ad Comitia conventum planè
nihil aliud, quam unicum illud, de futuro, Succes-
fore:

C

fore:

foretractarent. Quod non tantum veteri laudabili
consuetudini adversabatur, sed etiam legi publice
ante hac Anno 1610. in Comitibus generalibus sancite
qua clarè cautum est, ut quibusvis in posterum Co
mitibus Statibus liberum sit, statim à deliberatione
Propositionis Regiæ ad publica gravamina & articu
los progredi, qui, antequam solvantur Comitibus, in deli
berationem vocari, concludi, & penitus relevari de
beant. Ita ut complures ex Statibus ad tam info
lencia Comitibus, comparere gravati sint, qui autem
comparuerunt, vota quæ sua eo direxerunt, quod hoc
pugnet cum Libertatibus & Privilegiis Regni, Item
quod incorporate Provincie in convocatione sint
præteritæ (quibus proximè præcedentibus Comitibus
promissum fuit, quoniam jus suffragii in Electione
Regis prætenderent ante omnia eam rem transactum
& definitum iri) iis dicti proditores Patriæ, cum ip
si, tum per alia sua organa graviter sunt minati, di
stitantes, quod eum qui diversum ab ipsis votum di
xerit, duo capita habere necesse sit, & ita cum illo
processum iri, ut ante annos cum quibusdam aliis.
Quum itaque adversus tantas ipsorum fraudes nihil
obtinere potuisset, & ex Pontificiis omnes, quot
quot per vicus & plateas, quotquot ostiatim per
Cauponas colligi poterant, & complures alii, qui pa
rum

rum aut nihil quod perderent, habuerant, vocarentur, atq; ita Evangelici pluralitate votorum superati essent, necesse fuit talem susceptionem & Coronationem tum permitti, certis tamen cum conditionibus. Nam dedit Archidux Ferdinandus Statibus à se Reversales, quibus inter cætera etiam hæc continentur.

I.

Accipere ipsum hoc à Statibus gratissimo animo, & Regia Clementia (ut habeant quod sibi gaudeant, & ipsum in precio habeant) compensaturum esse.

II.

Se vivo Cæsare Matthia, fascicus Regni se immiscere, eosdemve sine Majestatis Cæsareæ, ut & Supremorum Regno Præfectorum & Consiliariorum, nec non Judiciorum Curialis & Cameralis Adfessorum, atq; ex superioribus Statibus ex Communitate ex quovis districtu duarum, ex Pragenlibus autem, & aliis Civitatibus, sex, iisdem Comitibus ad id deputatarum Personarum consensu & Consilio, sibi vindicare nolle.

III.

Quod si porro vivo Cæsare vendicet, ut eo casu Status ipsi nulla subjectione aut obsequio sint obstricti.

Juravit præterea, dum coronaretur, Statibus: facturum se omnia, quæ usui futura sint, Regno & Honori. Verum quomodo idem Rex Ferdinandus suis illis Reversalibus & Juramento steterit, universo Orbi abunde cognitum est, & ad subsequentem causam tertiam breviter commemorabitur.

AD TERTIAM.

Quod tertiam eamq; postremam causam concernit, puta quod Rex Ferdinandus etiam hac illegitimâ susceptione & Coronatione, & in summa omni eo quod sperare potuit, ipse se fraudaverit, constat & manifestum est, perfidos illos proditores Patriæ, cum virulenta Jesuitarum Secta, post eam susceptionem ipsius & Coronationem tam insolentes effectos fuisse, ut tum primum non tantum in Regno Boëmiciæ, sed & in Ducatibus superioris & inferioris Silesiæ, diversis in locis, Status Evangelicos & liberum Religionis Exercitium, expressam prohibitionem Diplomatis floccipendentes plurimum Persequi aggressi sint, Tempia Evangelicorum clausurint, & solo æquarint, homines innocuos gravibus & diuturnis vinculis vexarint, quin postremo, Statibus Boëmicis & defensoribus cum Clementissimo Majestatis Cæsareæ consensu constitutis, omnem aditum ad
Cæsa-

Cæsarem præcluserint, atq; nullam planè aurem ip-
sit vacuam reliquerint, conventus ipsorum contra
clarum textum prohibuerint, & nunquam in jus vo-
catos nec auditos condemnarint.

Jesuite etiam ipsi de ea illius susceptione & Coro-
natione ad Serenissimum Archiducem Austriae Le-
opoldum non sine maximo applausu & tripudio
publico scripto confessi sunt, Archiducem Ferdi-
nandum, sub paternæ ditionis primordia, jure ju-
rando se obstrinxisse, prius vitam positurum, quam
in iis quæ ad Religionem pertinent, quicquam Sc-
ctariis (ita ipsi Orthodoxos Christianos vocitant)
concedat, ut gravamina & Apologiæ harum Provin-
ciarum, typis excusæ plenius testantur. Quibus
iniquis persecutionibus per sæpè memoratos Patriæ
proditores, qui dudum causas belli & cædium præ-
hensarunt, eò res deducta est, ut Cæsari de mortuo
persuaserint, ut nulla urgente necessitate in incky-
tum hoc Regnum atq; ejus Incolas, magnum exer-
citum, & contra Sanctiones Regni, peregrinum mi-
litem, immiserit, & magnam ejus partem prædatio-
nibus & incendiis vastari, & plurimum innoxii sangui-
nis profundi passus sit. Quæ omnia non tantum
placuisse Regi Ferdinando, sed etiam operam ipsum
& Consilium adversus Regnum hoc dedisse, fasces
C 3; Regni

Regni nimis maturè usurpasse, & Regno huic plurima mala accelerasse, plus quam notorium est. Publicè enim constat, vivo Cæsare Matthia, ipsum gubernacula Regni affectasse, dum Cardinalem Glefeliū, secretioris Consilii Cæsarei, ubi penitissima quæq; omnium Regnorum & Provinciarum Cæsaris ventilabantur, Præsidem, inscio, invito, & indignante Cæsare submovit, quod sciret, Cæsarem etiam in negotiis Bohemicis sine Glefeliū Consilio nihil agere solere, & illum fortè ut callidum, ad tantum bellum excitandum minus inclinare. Ipse vero non tantum hujus belli contra Regnum hoc gerendi Autor & Consultor fuit, sed etiam proprium suum Exercitum quem in Gorizia habuit, inde avocavit, in Regnum hoc immisit, eidem ut Regnicolas ferro, flamma persequerentur jussa dedit. In Moravia Comitibus contra Regnum Boëmiæ agitatis, ipse præfuit. Conjunctionem Moravicarum copiarum cum Cæsareanis, & transitum per Moraviam urfit, & tum quidem partim lenociniis verborum, partim minis, ab Ordinibus Moravicis extorsit. A morte autem Cæsaris Matthiæ ilico universum illum exercitū, apertos Regni Bohemiæ hostes, non tantum sibi sacramento obstringi fecit, sed etiam majorum copiarum conscriptionē promovit, multa millia Hispani-
corum

pluri-
Pu-
um ga-
Glese-
tissima
Cæsa-
& indi-
m eti-
o nihil
antum
e vero
geren-
um su-
avoca-
nicolas
Mora-
tis, ipse
biarum
arsit, &
tim mi-
orte au-
exercitū,
sibi sa-
copia-
ispani-
corum

eorum aliorumq; exterorum militum in Bohemia
induxit, & longe pejus quam vivo Cæsare Matthia,
non tantum in regnum hoc, sed & in Marchionatum
Moraviæ, ferro & flamma sævire fecit, sine ulla com-
miseratione teneræ vel decrepitæ ætatis, virilis aut fe-
minæi sexus, quin & innocentissimorum infantium,
& in utero matrum adhuc delitescentium embryo-
num. Quin & mortua corpora effossa, discoriata, ma-
nibus & pedibus complicatis, nuda, horrendum in
modum altaribus imposita, & portis templorum ap-
plicata fuerunt. Præterea & si constet, nunquam ad-
huc ipsum ad possessionem Regni esse admissum, ni-
hilominus tamen perfidos illos Patriæ proditores, à
quibus omnis isthæc calamitas promanavit, vicissim
per literas vicarios suos designavit, ex quibus non-
nullos, ut & alios perfidos huic Regno, & urgentibus
de causis proscriptos adhuc secum habet, iisdemq; in
consultationibus suis & Legationibus utitur, adeoq;
aperte testatum facit, quod præclaris ipsorum facino-
ribus, quæ ab ipsis in everisionem libertatum & Pri-
vilegiorum Regni patrata sunt, vehementer, delecte-
tur, & pluris eos, quam universum Regnum & Pro-
vincias æstimet. Quid itaq; à tali Rege eadem Pro-
vinciæ sperare possint, facile quisq; assequitur.

Maximè cum etiam hoc in considerationem vo-
cabi-

cabitur, qualia Pacta Rex Ferdinandus cum Rege Hispaniarum, non tantum quâ Regnum Bohemiæ, & incorporatas ei Provincias, sed & quâ liberum Hungariæ Regnum inierit, idq; tum temporis, cum adhuc ipse in neutro Regno susceptus coronatusq; esset. Quæ Pacta tum quidem coram Provinciis fuerunt occultata, nunc vero singulari Virgulâ Divinâ manifestata sunt, quibus utriq; Regno libera Electio, & Privilegia eam concernentia planè adimuntur, Regiq; Hispaniarum & posteris ejus hæreditariò eadem adscribuntur, ita ut jus illud hæreditarium, Rex Hispaniarum nunc Regi Ferdinando cedat, hac tamen cum conditione, ut quando cunq; omnes Ferdinandi per lineam rectam masculinam, non interrupta masculorum serie descendentes masculos decedere contingeret; tunc in dicto utroq; Regno, & eis annexis Provinciis vicissim hæreditariò, Rex Hispaniarum cum hæredibus & posteris suis succedant: ut & idem Archidux Ferdinandus, post Pacta illa inita, Veterè Stylum, quo priores Cæsares & Reges Bohemiæ usi sunt, immutavit, & ubi Divi: Ferdinandus, Maximilianus, & Rodolphus Cæsares ita scribere sunt soliti: **NOSTRA REGNA, ET PROVINCIAE HÆREDITARIAE.** Ille nunc sic scribit: **NOSTRA HÆREDITARIA REGNA ET PROVINCIAE.**

Unde

Unde vicissim satis clarum est, quid illi propo-
situm fuerit, & cur in Bohemia non eligi, sed suscipi
tantum voluerit, nimirum ut liberam Electionem
aboleret, & in hisce Regionibus Hispaniarum Regis
quasi Vicarius esset, donec tandem eas plenè servitu-
ti & iugo Hispanico submitteret. De quibus Pactis,
si tum temporis Statibus vel minimum innotuisset,
scivissent haud dubiè quid opponere iis debuissent.
Nam cuivis liquet, quæ Regna Hæreditaria non
sunt, sed libera fruuntur Electione, (ut de Regno Bo-
hemiæ jam sufficienter id est demonstratum) quod
in iis Rex, sine scitu & consensu Statuum, cum nullo
peregrino Principe pacisci possit, & ejusmodi Pacta,
ipso facto nulla, in valida & irrita sint, per quæ etiam
ipsum universum Romanum Imperium plurimum
periclitaretur. Nam eo pacto poneret Hispanus pe-
dem in Imperio, atq; adeò cum Rex Bohemiæ existe-
ret, necessariò vi Aureæ Bullæ Imperatoris Caroli
Quarti Elector Imperij simul esset. Porro ex illis, quæ
à Statibus Bohemiæ ad proxima Comitia Francofur-
tensia ad Collegium Electorale perscripta sunt, cur
Rex Ferdinandus ad Electionem Romanorum Re-
gis admitti non debuerit, uberius patet.

Quum itaq; ex his omnibus quæ supra memo-
rantur, hæ Provincie ad oculum perspectum habe-
rent

Unde

rent, quanto cum periculo sit conjunctum, quin penitus impossibile, cum tali Principe, qui sui ipsius non sit potens, & pacem in ore & calamo, bellum autem & cædes in corde & manu gerat, in ullam ulteriorem descendere tractationem, cum ob causas supra allegatas, & gravissima inde sequutura mala, ad fasces Regni (quibus ipse sese multifariam exuit) admittere. Nam PRIMO, dicta Pacta Hispanica eo confirmarentur, & Status Liberâ Electione fraudarentur. SECUNDO, Nullam sibi Status, cum in Politicis, tum in Ecclesiasticis sub tali Rege polliceri possent securitatem. TERTIO, Cogarentur dubio omni procul, non tantum suo, sed etiam hostili Exercitui, qui hæctenus in ipsos & cognatos ipsorum, adeo tyrannicè sæviit, solvere stipendia cum eo se conjungere, & vel adversus amicos suos, & domesticos fidei expeditionem instituere. QUARTO, Præberetur anfa hostibus blasphemandi nomen Domini, & exclamandi: ubi est Deus ipsorum? QUINTO, Cæteri Christiani Evangelici Principes, Statibus omnia auxilia subducerent, quam primum olfacerent, cum Archiduce Ferdinando, & aliis hostibus, ipsos in ullam tractationem descendere.

Quapropter, quoniam ex prædictis rationibus satis apparet, Regem Ferdinandum, nunquam legitime

timè in Regem Bohemiæ fuisse electum, & suscepti-
one illa ac Coronatione, quæ supra scripto modo, &
sub conditione est peracta, per violatas suas Rever-
sales, & Iuramentum, ut & per immanem adversus
Regnum hoc exercitam tyrannidem, & dicta Pacta
cum domo Hispanica, sine scitu & consensu Statu-
um clam inita, ipse sese privaverit, adeoq; status illi,
nec quicquam sint obstructi: per Divina & Naturalia
jura, in Nomine & auspicio Omnipotentis Dei, ali-
um sibi eligere Regem ipsis licuit. Nolumus hîc at-
tingere acta nuper inter Rodolphum Cæsarem, &
Archiducem Matthiam, fratres, ex quibus liquet,
quantum Ordinibus Bohemiæ, & incorporatis Pro-
vinciis, ad defendendam libertatem com̄unem lice-
at. Sunt enim illa in recenti memoria. Exstant etiam
scripta publica, in quibus fundamenta deducuntur,
quibus casibus etiã in Regnis & Provinciis hæredita-
riis tyrannicum jugum Statibus excutere permissum
est, & in venerūt Reges Sueciæ, & Belgii Ordines ferè
omnium Christianorum Regum & Rerumpublica-
rum approbationem, favorem, & auxilia. Plura, ut
prædictum est, scripto Apologetico alio uni-
verso Orbi manifesta fient, ubi ne-
cessitas postulabit.

FINIS.

~~1/2~~ 3757 ~~or~~

FINIS

nc

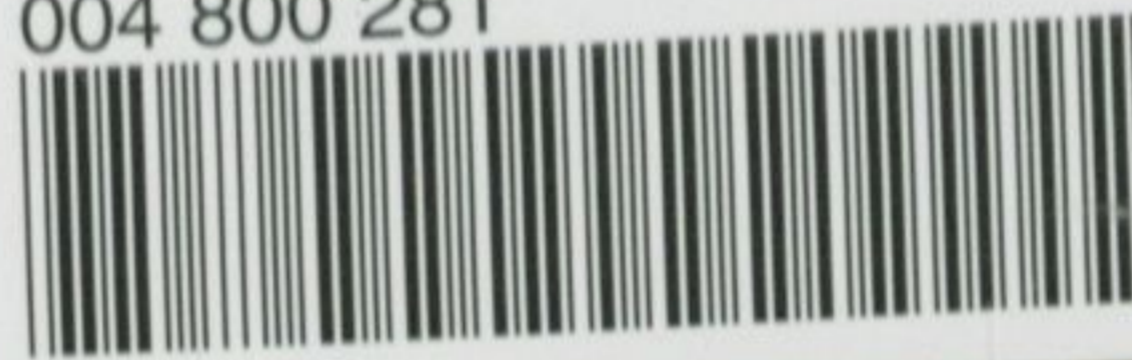
1019

ULB Halle

004 800 281

3

h. 33, 27.

TI
BOHE
PROV
R

MO.
EGNI
ATARUM
DMISSO
NOVI

V c
3757

198

